

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Incauta securitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

tempestativa sitis impulerat ad frigidam haustum postulandum. Ea dum adfertur, suspicari secum cepit vir religiosus: Verene sitis ea, an magis phantasiae vehementia, & illusio demonis esset. Igitur victo bibendi appetitu aequalem illibatam ad caput lecticæ adstituit. Et ecce! quod constaret, cuius insidijs sitim concepisset, diabolam audivit, nocte, quam longa fuit, totam gementem & suspiria intra urceum, ducentem. Crudele ac barbarum est, quod de Mahomete Ottomano Turcarum tyranno scribitur, eum desideratum in arbore sibi chara pomum, in Epheborum, quos in horto fuisse constabat, aperto corpore scrutari iussisse. Major immanitas hostis Stygij, unicum paradisi pomum, in sera etiam hodie Protoplastorum posteritate scrutantis. Et mirum est, quam ex prima gula labe, omnes nitamur in vetitum. Cæsarius de milite memorat, ipsum sibi ipsi poenam commissorum criminum statuisse, ut pomum amarissimorum fructuum feracem pro ædibus stantem, ne attingeret, accessit ad privatam legem, etiam Sacerdotis, quem conscientia arbitrum adhibuerat prohibitio, ipso sic volente. Et ecce! tanto affectu in rem prohibitam, cepit ferri, imò rapi, ut arborem conscenderet, manum extenderet, pomo applicaret; nihil præter morsum deesset. Duravit ea lucta totam diem, donec appetente nocte, vix demum victor ab arbore se avulsit. Tantæ molis est restringere gulam, & è Plutonis pomario nihil decerpere; quod quia Proserpina vitare non potuit, aut potius non voluit, infelix umbrarum Domini præda hæsit. Et si hoc ob paucula grana intemperanter carpta; quid de illis dicas, quos illa apud Ovid. lib. 15. Metam. Pythagoræ interrogatio ferit:

---- placare voracis,

Et malè morati poteris jçunia ventris?

II. (b) Proserpinam furtivè pomum carpentem oculus nequam ex occulto advertit. Hic locum habet illud Abimelechi regis Gen. 20. comperientis Saram, quam Abrahami sororem credebat, esse matrimonio junctam; quare donatam dimisit cum monito: *quocunque perrexeris, memento te deprehensam.* Deprehensa Proserpina documento est sexui suo, furtivam seu gulam, seu libidinem aliquantisper celari posse, penitus tamen abscondi, occultarique non posse, quin subito erumpant, magnasque post se calamitates trahant. Frequentiores in secreto seu pitissationes, seu catillationes in rubente non rarò vultu se produnt; antecambulo puer, pedisequa ancillula odorantur vestigia, *furtivas ad aquas*, ut Salomon loquitur Prov. 9. ducentia. Fallit se ipsam nocens

securitas;

(b) *Incanta securitas.*

securitas; animus recti tenax, etiam tuta timet. Putabat Proserpina sine teste se esse; dicebat sibi: Nemo te videt; carpe, comede. Sed hoc *putabam* multos perdidit: Decepta est pessimè, puero vidente pessimo. Nihil enim verò tutum ab arbitris, non dicam Numinis, sed etiam hominis, abstrusa penetrantis, oculis. Et ut hos devites; ut furta patres abductiūs à Solis radijs; non ideò tamen evasisti. Per clausas etiam valvas invenit rimam Nemesis, quæ *diem & dicam* scribat tibi.

III. (c) *Ascalaphus* est imago delatoris improbi: etsi veri, tamen invidi, solâque nocendi libidine acti. Meritò in *bubonem* transijt, simillimus buboni. Est hic inter aves nocturnas maximus, colore fusco, grandi capite orbiculato, torvoque vultu, aduncis unguibus, obscuros specus, turres, & deserta loca incolens, infirmo visu, solem non ferens, aut si prodeat, infausti ubique omnis: nec recto, sed obliquo volatu se proripiens, quem noctu exercet cum ferali sonitu: omnium cæterarum, dum apparet, volucrum infestantium scopus. Virtutes hæ sunt Sycophantæ & accusatoris subdoli. Torvo scilicet incedit vultu, diabolo (*qui fratrum est accusator & calumniator* 12. Apocal.) propior, quàm homini, aduncis unguibus, id est acquirendi cupiditate ad alios defendendos rapitur. De his Martialis epig. 4. in Spectac.

Turba gravis paci, placidæque inimica quieti,

Quæ semper miseras sollicitabat opes.

Nimirum tales bubones spe præmiorum illecti, innocentes pariter ac nocentes, reos agunt, inde *Quadruplicatores* dicti, quòd quartam bonorum partem damnati hominis olim indipiscerentur. Ex Seneca lib. 3. de benef. c. 26. constat, sub Tiberio Cæsare fuisse accusandi frequentem, & pœnæ publicam rabiem, quæ omni civili bello gravius rogatam civitatem confecit. Paulo Prætorio capite stertisset, admovisse matellæ gemmam Tiberij ectypam, nisi servus ebrio anulum extraxisset, & delatoris insidias antevertisset. Damnatus alius; quòd servum verberasset, qui denarium cum effigie Cæsaris apud se habebat. Quid infaustius his exploratoribus, bubonum instar, obliquo volatu, hoc est gressu hypocritico sese in domos, sub specie amicitiae penetrantibus, ut aliorum dicta & facta foras efferant, deferant, traducant. Hujusmodi proditor (Traditorem vocat Tacitus) describitur à Salomone Prov. c. 6. *Graditur ore perverso, annuit oculis, terit pede, digito loquitur, pravo corde machinatur malum.* Scilicet nutu oculorum blando amicitiam simulat; plodit pede humum, ut significet, se admirari dicta & facta amici; di-

T 3

gito

(c) *Delator improbus.*